

Bemutatkozunk

Bodóné Csiba Gizella: Nem „fiatal író” vagyok, sajnos. Miskolcon születtem, s 35 éve élek Budapesten. 10 éves korom táján kezdtem első regényem megírását, kinevettek, visszavontam, s ifjúkori verseim csak kockás füzetek olvasták. Kíváncsiságból két írásom küldtem el irodalmi pályázatra (1972 Nők Lapja, 1980. Fekete István emlékére kiírt: Természet és ember – „Dicséretet” kaptam), de írásban megtorpantam – életfeladataim mások voltak! Férjem halála után az írás lett a segítség! Munkahelyi újságba rendszeresen kérték verseimet, ez bátorított zártaságból-nyitásba. 1993 - Csend-életem önéletrajzi regényt írtam, néhány példányban, a család részére, - 2005-ben - saját finanszírozásban - kiadásra került. 2003-ban munkahelyről elbocsátás, idős családtagok gondozása felgyorsította gyermekkori álmaim megvalósítását. Még az évben 7 könyv (3 verses, 1 elbeszélés, 3 úti-gondolatok „lélekre hangolva”) jelent meg, végkielégítésképpen kapott pénzből, s egy miskolci kiadó jóvoltából. Két könyvem kiadás előtti állapotban. Mindenkit bátorítok: sohasem késő!

Bauerné Vörös Bernadett (Angel): 1979. március elsején látam meg a napvilágot szüleim örömeire. 2000-ben férjhez mentem életem nagy szerelméhez. Jelenleg titkárnőként dolgozok egy vállalatnál, Székesfehérváron. Szakközépiskolás koromban az irodalom-tanárnőm szeretette meg velem az olvasást, ekkor kezdtem el a versírás felé fordulni. Legelső időszakban bármit megláttam, versbe öltöttem (pl.: Tárgyak, Ablak). Majd jött az első szerelem, mely más irányba terelte műveimet. Az első szakítás mély nyomot hagyott bennem, ekkor nagyon negatív hangulatú verseket írtam (pl.: Koporsó). 2003-ban fedeztem fel a Barátok Verslistát, mely lehetőséget adott verseim neten, illetve kötetben való megjelenéshez. Egyre bátrabban mutatom meg verseimet a kívülállóknak is, nem csak a barátoknak. Verseimet nem tudom be kategorizálni, mert van pozitív, és negatív hangulatú is egyaránt. Bátran merem ajánlani mindenkinek, hogy olvassa a verseket. A kritika a költőt csak jobbá teheti.

Papp Ildikó: 1970. 06. 30-án születtem Nagyváradon. Tanulmányaimat Nagyváradon, a Filozófia Történelmi Líceumban végeztem. 1988 novemberétől élek Magyarországon. 1990-ben Budapesten, az Egészségügyi Továbbképző Intézetben végeztem, röntgenasszisztensi szakon. Az irodalom iránti szeretetemet nagyszüleimtől kaptam, akik felneveltek. Jelenleg boldog édesanya vagyok. Van egy 20 hónapos kisfiam, aki nagyon szereti a meséket, és a zenét. Első prózám a Kismama újságban jelent meg, az „Élet írta” rovatban. Ez az első antológiában megjelenő írásom.

Dobrosi Andrea: Nevem 1970 óta viselem, Budapesten szép számomra az élet, itt élek-dolgozom, nevelem kislányomat. Az írás, mint olyan, nagyjából 17-18 éves koromtól vált a lételememmé, így gyermekem mellett ez a tevékenység okozza számomra a legnagyobb örömet. Közel áll hozzám még a kultúra más ága is, legyen szó zenéről, képzőművészetről, fotóról, vagy filmről. Jelenleg a Budapesti Fúzió Rádió egyik műsorát vezetem, szinte szerelemmel, valamint kurátora vagyok egy művészeti alapítványnak is. Szívesen olvasok lexikális könyveket, foglalkoztat a vallás, a pszichológia, gyűjtöm az idézeteket. Alapfilozófiám, hogy „nem azt kell nézni, ami széthúz, hanem ami összeköt.”

(Schlemmerné) Szabó Gitta: 1961. 08. 02-án születtem Komlón. Jelenleg Budapesten lakom a családommal. Pillanatnyilag szociális asszisztensnek tanulok. Azelőtt műhímezőként dolgoztam. Meséim a Dörmögő Dömötörben, valamint az Item kiadó Meserét c. folyóiratában, és a Tavaszi antológiájában jelentek meg. Az első mesekönyvem 2000-ben jelent meg: A lustaság fél egészség címmel. 2006. 04. 11-én a Képzeld el c. irodalmi folyóiratban jelent meg a Huszonkét év c. novellám. Versírással 2005. augusztusa óta foglalkozom. Szeretek

még rajzolni, érdekel a pszichológia, az emberi kapcsolatok. Szeretném, ha munkámmal jobbíthatnám a világot!

Tubáné Péter Erika: Péter Erika néven publikálok. Szarvason születtem, de életemnek több színtere volt. 1990-től Békéscsabán lakom. Eredetileg óvónő vagyok, most mellékállásban a Jankay Galériában dolgozom, mint tárlatvezető. Kb. 26 éve írok verseket, de ezt a „titkot” szinte senki sem tudta. Legelőször 2004-ben, az Accordia Kiadónál jelentek meg verseim, a Fényzivatar c. antológiában. 2005-ben ez a kiadó adta ki a Mindörökké mosoly c. önálló verseskötetemet. A versírás számomra grafoterápia, és az önkifejezés eszköze. Mindig szerettem az irodalmat, de a képzőművészet közelsége, a zene szeretete megerősítette bennem a vágyat, hogy magam is alkossak, hogy megmutassam magam másoknak, hogy miként lehet talpra állni a mélypontokból, ha van az embernek életcélja... és nem utolsó sorban azért, hogy szeretteimnek emléket állítsak szerény műveimmel. Tavaly november óta internetezem. Tagja lettem az Irodalmi Rádióknak, szerepelek a Barátok Verslistán, a Csillagszemek honlapján, a Másképp Látók pártoló tagja vagyok. Antológiákban időnként megjelennek írásaim. 2005-ben Ezüst Toll Irodalmi Díjat kaptam. Mosolytűdjeim lassan scherzökká válnak...

Kamarás Klára – Letenye: Legrégibb, és legkedvesebb emlékeim Pécshez kapcsolódnak. Ott születtem és éltem, tanulmányaim befejezéséig. Pici gyerekkoromtól festő, író, vagy költő szerettem volna lenni. A sors más útra terelt. A Pedagógiai Főiskolán szereztem matematika-fizika-rajz szakos tanári oklevelet. Azóta Letenyén élek. Tanár, gimnáziumi igazgató, majd kilenc évig matematika szakfelügyelő voltam. Évekig, mint annyian, csak fióknak írtam, a nyilvános publikálás legcsekélyebb lehetősége nélkül. Változást a számítógép, az Internet

hozott számomra. A Barátok irodalmi levelező listán kezdtem, majd Kaskötő István biztatása adta meg azt az önbizalmat, amire szükségem volt ahhoz, hogy verseimet, elbeszéléseimet publikáljam. Több irodalmi pályázatot nyertem, majd 2006-ban két könyvemem mutattam be: Arcok a múltból, elbeszélések és válogatott verseim: Ólomból szőni pilleszárnyat címmel. Műveim az Interneten, a Barátoknál, a Kalákán, a Full-extrán és az Artagorán, nyomtatásban zömmel a Heted Héthátárban jelennek meg. Tagja vagyok az Irodalom Rádióknak.

Szalai Román – Letenye: 1930. július 29-én születtem Becsehelyen, Zala megyében. Minden sorom abból a – ma is elevenen élő: boldogító és fájdalmas – szülőhelyi, gyermek-, és ifjúkori emlékezetből fogant, amely számomra – az életem nagy áldásaként – megadatott. A szép szülőhelyem, a szegény s szerény, de rajongásig szerető és fáradhatatlanul dolgozó családom, a fajtám, kivel egy helyen és azonos soron éltünk; sorsunk viselésében vigaszhelyünk a szép templom; mégis vidámsággal az iskola, s bontakozó ifjúságunk, első szerelmeink, és az elhívtak örök nyugovóhelye, a mamával oly gyakorta látogatott nyárfás-fenyős temető.

Néhány sorom: boldogságaim, és fájdalmaim mellett nem rejti elkövetett bűneimet, hálátlanságaimat sem, amelyekre magamnak sohasem adok feloldozást. Drága emlékeimnek szerető féltéssel őrzése soraimmal is, és a mélységese hála érzése lesz örök penitenciám.

Rózsás Sándorné – Letenye: Letenyén születtem 1939. március 8-án, ma már nagyon szép nap, Nők napja. Iskolai végzettségem nyolc általános. 1958. január 6-án férjhez mentem. Boldog családi életet éltünk, két gyermekünk született. Első megszületett 1959-ben, második 1964-ben. Foglalkozásom női szabó, munkámat nagyon szeretem. Születésem óta letenyei

lakos vagyok. Ma már egyedül élek, férjem, aki nagyon szerettem, eltávozott már két és fél éve. Azóta intenzívebben írom verseim, ami történik, neki elmesélem. A szeretet hiánya, egyedüllét, múltbéli emlékezést, mind versbe foglalom. Madarak, virágok, szeretet, szerelem, ezt mind versbe gyűjtöm, és róluk álmodom. Úgy tekintem őket, mint gyermekeim. Az irodalmat, a szép érthető verseket mindig szerettem. Én is úgy írok, hogy minden egyszerű ember értse és szeresse!

Dobler Anita: Budapesten születtem 1963-ban. Jelenleg felsőfokú tanulmányokat folytatok (esti tagozaton), és jogi asszisztensként dolgozom. Elváltam, 2 fiam és 1 kislányom van. Kamaskorom óta olthatatlan szerelemmel olvasom a verseket - azóta írogatok is, kellő bátorság híján azonban csak mostanában bontogatom „szárnyaimat”.

Kolarovszki Balázs: 16 éves középiskolás tanuló vagyok. Putnokon élek, és itt is járok gimnáziumba. Tagja vagyok a Tóth Ede Művészkörnek, és a Gyermekek Írók Körének. Nyomatásban több írásom megjelent már. Mostanában nem csak verseket, hanem prózákat is írogatok. Nyaranként gyermekírói táborokba szívesen eljárom. Remélem, az idő múlásával sikerül sokat fejlődnöm, és írásaim egyre jobbak lesznek.

Körösne Erdősi Anna: Magyarországon, Bács-Kiskun megyében, Baján élek férjemmel és két nagyfiammal. 49 éves vagyok, titkármókként dolgozom, szeretem a munkám, az embereket, és szeretek élni. Úgy igazán talán három-négy éve foglalkozom versírással, és többnyire szűk környezetemben lévőeknek szólnak (szüleimnek, akiket nagyon szeretek, férjem és gyermekeim, barátaim), de van azért más témájú versem is (pl. évszakok, örömnünnepek, gyász, stb.). Kevés negatív versem

van, én jobban szeretem a vidám hangulatú, önzetlen szeretetet sugárzó verseket írni. Jelen pillanatban ez a hobbym! Mindenkinek jó olvasást, és sok pozitív érzést kívánok!

Stefanicus Hungaricus Firkász alias István Hanyecz: 1946 december 25-én, Garán születtem. Iskoláimat Garán, majd Baján és Budapesten végeztem, és fejeztem be. Ezután elkezdődött számomra is a dolgozós hétköznapi sora. 1971-ben házasságot kötöttem Lám Etelkával. 1978-ba Svédországba kerülünk. Egy új életet és jövőt kellett megálmodni. Ennyi év távlatából úgy érzem, nem túlzok, ha azt mondom, sikerült. Ma, mint nyugdíjas, irodalomkedvelő, sportot szerető, szürke emenciásként tengetem életem. Az irodalom is egyre inkább szerepet kap a nyugdíjas életemben, az írás gondolata lassan érett meg bennem. Hangos gondolatim, az írott szót, a verselést, mint kifejező eszközt, intenzíven ca. 1990 óta használom, ca. öt éve bekapcsolódtam „firkáim” révén otthoni magyar honlapok életébe. Elindulva ezen az úton - én csak Firkász vagyok - Költőink vannak nagyok, számosak - én meg csak firkálgatok - de nem akárhova, hanem szívekbe, ott, ahol megmaradnak örökre. A Barátok Verslista tagja vagyok, igyekszem jelen lenni hangos gondolataimmal. 2005-ben jelent meg az első önálló kötetem, címe: Napfogyatkozás Etelkával a Duna partján.

Kiss Angéla (Mimangi): Mimangiként egy-két éve újra kezdtem a versírást. Rokon barátnőmmel egymást biztattuk a kibontakozásra, de egy ideig mindketten inkább csak az olvasásra szántunk időt. Egyikünk sem tudta, mit hozhat a jövő, de úgy gondoltuk, többet nem írunk verset, és mindketten megsemmisítettük az összest. Életemben a változást az internet hozta. „Barátokra” leltem. A sok levelezés újból meghozta a kedvem a versíráshoz. Munkahelyemen a számítógépes feldolgozás mellett jut idő a levelekre is. Örömmel olvastam

barátném megjelent verseit újságokban, majd egy kis „könyv” is nyomtatásra került. A versei azonban eléggé búsak lettek, mégis ÍRT. Talán ez is, talán sors is hozzájárult, hogy én is tollat ragadtam újra.

Nagy Erzsébet (Pendzsi): 53 éves vagyok, Hajdúböszörményben élek, két fiam és 4 gyönyörű unokám van. Élelmezésvezetőként dolgozom, egy általános iskolában. A versek iránti szerelem 10-12 éves koromban érintett meg. Fiatal lány koromban kezdtem verseket írni, de csak magamnak és barátaimnak. Aztán életemnek olyan szakasza következett, amiből majdnem teljesen kimaradt az írás. 5-6 éve kezdek gyakrabban írni, először csak magamnak, aztán beküldtem egy csodálatos élményemről készült írásomat a Nők Lapja Szerkesztőségének, „Boldogságkeresés” címen, amit megjelentettek. Ez adta a bátorságot, hogy ne csak az asztalfióknak írjak. Így találtam rá a Verslistára, és egyben barátokra is. Énekelek egy kórusban is, a zene és a versek teszik teljessé életem szépségét, lelkelem boldogságát.

Újlaki T. Erzsébet: 1955. március 21-én születtem Somlyóújlakon, Erdélyben. A marosvásárhelyi Pedagógiai Főiskola Bölcsészkarán végeztem 1979-ben. 1991-ben települtünk át Magyarországra. Napközis tanárnőként dolgozom az ukki iskolában. Öt gyermek édesanyja vagyok. Férjem háziorvos. Középiskolás korom óta írok verseket, de még soha nem közöltem írásaimat.

Kovács Károly: amatőr EU polgár vagyok. 1949-ben születtem, mint szerelemgyerek. Két gyermekem van, Ildikó és Gergely, ők is szerelemgyerekek. Verseket általában fogadásból írok. Amikor nem írok, akkor olvasok. Kedvenc könyvem Ge-

orge Schlossnagle-től a PHP fejlesztése felsőfokon. Életcélom, minél tovább élni. Szeretek élni. E kötetben néhány versemet olvashatjátok. Fogadjátok szeretettel.

Tóth Norbert: 1983. december 12-én láttam meg a napvilágot. Nagykanizsán élek. Azért írok ebbe a kötetbe, mert szeretném veletek megosztani saját költeményeimet, és így talán jobban meg tudom magam ismertetni az emberekkel. 2001. óta írok verseket, kisebb-nagyobb megszakításokkal. Jelenleg tarkarmányokat értékesítek falvakban, de remélem, majd ennél többre is vihetem. Céлом, hogy ezekből a saját művekből egyszer majd saját kötetem legyen, remélem, ez majd teljesülni is fog egyszer. Igaz, azt mondják, hogy azok az emberek, akik műveket írnak, azok lelkiileg elég érzékenyek. Belátom, van ebben valami igazság. Kívánom minden írónak, hogy sikeres legyen és viszontláthassa a műveit nyomtatott formában. Aki szeretne bármilyen véleményt mondani a művekről, az írhat nekem a norbetakiraly83@freemail.hu-ra. Amint tudok, válaszolok. Remélem, az évek folyamán a többi verset is meg tudom osztani az emberekkel.

Demeter Zsolt: 1958. január 17.-én születtem Etéden (Erdély). A sepsiszentgyörgyi református Székely Mikó Kollégium diákja voltam, 1977-ben végeztem. 1989-ben települtem ki családommal az Amerikai Egyesült Államokba. Alapítója vagyok a Mikes Kelemen Irodalmi Kör, a Szivárvány Néptáncsoport, Miasszonyunk kórusának, amelyek Arizona állam fővárosa magyar református templomának támogatásával működik. 2002-ben jelent meg az erdélyi Medium Kiadó gondozásában, Dr. Zsigmond Győző szerkesztésében „Lélekderengés” c. verseskötetem. Phoenixben főiskolát végeztem (Manufacturing Technology Engineer). Feleségem mikrobiológus, két lányunk férjnél - Janka tanárnő, férje Cameron, vállalkozó, Esz-

ter II. éves orvostanhallgató az Arizonai Egyetem Orvostudományi Karán Tucsonban, férje Brady, pilóta. Kötődésem a magyarsághoz, szerves részem. Romantikus vagyok, mert hiszek abban, amit írok, hiszek az őszinte, tiszta gondolatban. Habár, az irodalom az óceánon túl elszigetelt és magányos, mintha nem is anyanyelvünkön történne. A kötetek nem irodalmárok gondozásában jelennek meg. Beigazolódott, nem mindig az a lényeges mit írsz, hanem az, mennyi pénzed van. Mint vérbeli alkotónak, nekem is legjobban őrzött kincsem az anyanyelvem. Verseim belőlem nyíló kapu, mindennapjaim része. Szívemben összedobban a fenyő és a pálma két összebékíthetetlen fogalma, és ha ezt magyarul írom le, azoknak szól, akik az írást el tudják olvasni.

Sógor Zsolt: Nem nagyon szeretek bemutatkozni. Nem is tudok. Nem is baj. Talán. Néhányan megismertek persze, de azt hiszem, nem azért, mert bemutatkoztam nekik. Adatszerű verzióm még a valóságnál is érdektelenebb; 29 éves vagyok, dolgozom, ha nagyon haszontalannak érzem magam, vagy ha évente legfeljebb háromszor eszembe jut valami, leírom. Ezenkívül még: Zenélni szeretek. Nem tudok. Mindegy, azért jó. Cinikus vagyok, mert félek. Akivel nem, azzal szeretek együtt lenni. Van ilyen. Jó.

Fust P. Csilla: Tíz évig volt a torontói CSHIN Radio's Hungarian News Editorial kommentátora, majd egy másik dekádön keresztül a Hungarian Chronicle Television at Rogers Cable-nél dolgozott. Tagja a THE CANADIAN ETHNIC JOURNALISTS' AND WRITERS' CLUB-nak. Több helyen jelennek meg írásai Magyarországon is, angol nyelven is publikál. Szerkesztőségi tagja a Torontói Könyvbarátok Társasága kiadásában megjelenő NAPLÓ-nak.

Benkő Gabriella: Nevem Benkőné, Geiner Gabriella. Születtem Csácsbozsokon, ma Zalaegerszeg külvárosa. Apám szabómester volt, beköltözött a városba, ahol iskoláimat végeztem. Anyám négy leányt felnevelt, apám jobb keze, a család szíve volt. Magyar tanárom, Móra János szeretette meg velem a széprózát, és a verseket. A rajz, a festészet kedvenc tárgyaim voltak. Röviddel középiskolám után 1956-ban a forradalom Torontóba sodort. Férjem Benkő Imre, a soproni diákok egyike volt. 1988-ban, 53 éves korában sok szenvedés után meghalt. Özvegy maradtam, önbizalmam vesztve. Életem védőpajzsa volt, biztatóm, legjobb barátom. Három gyermekünk Péter, Pál és Zsuzsanna, ma mind külön család. Jól beszélnek magyarul, írni és olvasni is két nyelven tudnak. Gyakran látogatunk Magyarországra. Két leánytestvérem, és számos rokon vár bennünket. Régóta festegetek, írni azonban későn kezdtem. Az angol tanulás, a család, a munkahely elvette időmet és figyelmemet. Amint gyermekeim kirepültek a fészekből, az egyedüllét elvitt a torontói irodalmi kör tagjai közé. Itt kezdtem verseimet irogatni. Kedvem lelem benne, szebbé teszi életemet.

Dániel Nagy László: 1966-ban disszidáltam Ausztriába, ahol a Traiskircheneri láger után nyomdában dolgoztam, amíg Kanadába nem emigráltam. Azóta itt élek. Több lapban, és antológiákban publikálták verseimet. Egy verseskötetemet jelent meg, Hűvös Idők Szelében címmel. Tagja vagyok a Kanadai Magyar Írók Szövetségének. Tagja vagyok a Torontói Könyvbárók Társasága kiadásában megjelenő NAPLÓ Szerkesztőségének. A Publikációra vonatkozóan több adat található a <http://www.dnagy.verslista.honlapon>.

Szabó Katalin Zsófia: 1990. június 23-án születtem Gyulán. Jelenleg egy Békés megyei kisvárosban, Eleken élek szüleimmel és testvéremmel. A versek írásával immár három és fél

éve foglalkozom. Eddig öt antológiával, három CD-vel, és számos oklevéllel büszkélkedhetek. 2004-ben az MTV-nél ajándékot is kaptam, 2005-ben Szegeden egy pályázat kapcsán különdíjat szereztem, a Szegedi Írók Szövetségében bronz fokozatot értem el. Rendszeresen publikálok helyi lapokban. Verseimmel találkozhattak már országos ifjúsági magazinban (100XSZÉP), valamint az Irodalmi Jelenben is megtalálható egy művem. A versírás egyszerre vált életem legfontosabb, legszentebb dolgává, és a mindennapjaim részévé. A halálig szeretnék írni, mert minden ember az, amit az utókornak hagy maga után.

Fuchs Izabella: Örök kérdés: Ki vagyok? Ezt kutatja, keresi mindenki. A bemutatkozás szubjektív. Vajon ez az igaz? Nem tudom, nem igazán én döntöttem el. Tűz és jég - ez a kettősség jellemez leginkább. Akkor kezdem: 1949-ben születtem, elég vénnek érzem magam, de szó sincs arról, hogy bölcsnek. Valahol az Isten túl nagy adag szeretetet adott, ami átok és áldás egyben. Áldás, ha másokat megítélek, s átok a velem kapcsolatban lévő emberek nagy részének, mert nem tudnak mit kezdeni velem. Világéletemben írtam, amúgy magamnak, s mindig rengeteget olvastam. Azután pár éve rátaláltam egy Netes társaságra, a Barátok Verslistára, mély, igaz barátságok alakultak ki az évek folyamán, azóta többet írok. Hiszem, mindenkinek van feladata az életével, mindenkinek magának kell elmélkedni és eljutni saját útjára.

Várhelyi Klára (cherno): 1987. június 30.-án születtem Pécsen. A legfiatalabb nemzedékhez tartozom, még csak most fejeztem be a gimnáziumot. A következő pár évemet a Pécsi Egyetem pszichológia szakán képezem el, de ez még a jövő zenéje. Annak ellenére, hogy nagyon fiatalon kezdtem el „írni”, stílusom még kiforratlan, keveredik bennem a realizmus, a

naturalizmus, a szimbolizmus, a szürrealizmus és a szecesszió. Ugyan indultam diákoknak, fiataloknak kiírt pályázatokon, voltam helyezett, különdíjas, vagy épp kitüntetett, igazán nagy eredményeket még nem értem el. Mint írtam, keresem még a saját hangom. Majd talán, ha megtaláltam...

Tatár Judit: Bemutatkozni pár sorban? Szinte lehetetlen feladat. Két szóban egyszerűbb lenne, vagy úgy, hogy ha hely- és időkorlát nélkül szabadon folyhatna a szóáradat. Ennek ellenére megkísérlem a lehetetlent. „Élni és élni hagyni” – ez az egyik alapelvem. Egy másik, amit már Shakespeare megfogalmazott, s most kölcsönveszek tőle: „Légy hű önmagadhoz mindenek felett”. Egy harmadikat is megszívlelek mindig, amit József Attila írt le gyönyörűen, plasztikusan: „Dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy a csillag megy az égen, úgy érdemes”. S végül, de nem utolsó sorban, Karinthy szavaival élve kijelentem, hogy „a humorban nem ismerem a tréfát”. Legközelebb folytatom.

Százdi Sztakó Zsolt: Nevem: Sztakó Zsolt, de mert Százdon lakom, hát itt a SZÁZDI SZTAKÓ ZSOLT néven fogok szerepelni. És hogy hol van Százd? Hát a határ túlsó, szlovákiai oldalán. 39 éves vagyok, amiből immár a harminckettedik éve kerekesszékekben, mozgássérültként élek. És ha már ezt adta a sors, akkor tudósítok a „másik oldalról” is!

A neten a BARÁTOK verslista honlapján olvasható szinte minden, amit eddig írtam, de írásaim vannak a fullextrán is. Azonban a papíralapú irodalomban is voltak sikereim, Magyarországon a Napút-ban jelentek meg írásaim, de itt Szlovákiában rendszeresen publikálok az IRODALMI SZEMLE valamint SZŐRŐS KŐ irodalmi folyóiratokban, de bekerültem a Honvágyszlovákiai magyar széppróza antológiába, valamint a "Szlovákiai magyar szép próza 2006" antológiába is.

Kálmán Eszter: Budapesten születtem 1970-ben, büszke vagyok horvát és kun őseimre, és még oly korban jártam iskolába, hogy voltam kisdobos és úttörő is! :) A vers- és novellaírással gimnázium óta foglalkozom egy barátom hatására. (Hála néked Tomi!:) Verseim jelentek már meg különféle antológiákban és folyóiratokban. Amúgy könyvtáros és magyartanár lennék, de most itthon vagyok csodálatos férjem jóvoltából... és épp azt fontolgatjuk, hogy kiköltözzünk a fővárosból, valami nyugisabb, „alkotóbb” helyre... egyébként meg nagyon sok minden érdekel az irodalmon kívül, talán leginkább az ezotéria és a sport (jelenleg a műkorcsolya).

Móricz Eszter: 1958-ban születtem Debrecenben. Tanulmányaimat többnyire itt végeztem, 1978-ban kerültem el szülővárosomból, Budapest, Kiskőrös, Cegléd városokba. Nyomdai szerkesztő, és korrektor vagyok. Két felnőtt gyermekem van. Az olvasás lételemem, a versírással szinte kamaszkorom óta foglalkozom. „Asztalfiókos” verseket, hiszen nem volt bátorságom ahhoz, hogy nagyobb fórumokon bemutatkozzak. 2005 szeptemberétől néhány versem megjelent a Netversek honlapján. Szeretném itt is próbára tenni magam. Túlon túl komoly, pesszimista ember vagyok, ezt eléggé tükrözik a verseim is. Hobbim az olvasás, rejtvényfejtés.

Tartalomjegyzék

ÍRÁSAINK.....	1
BODÓNÉ CSIBA GIZELLA	2
BAUERNÉ VÖRÖS BERNADETT	5
PAPP ILDIKÓ.....	6
DOBROSI ANDREA	7
SZABÓ GITTA	9
PÉTER ERIKA	10
KAMARÁS KLÁRA – LETENYE.....	11
SZALAI ROMÁN – LETENYE	13
RÓZSÁS SÁNDORNÉ – LETENYE	14
DOBLER ANITA	15
KOLAROVSZKI BALÁZS.....	19
KÖRÖSNÉ ERDŐSI ANNA	21
HANYECZ ISTVÁN (STEFANICUS HUNGARICUS FIRKÁSZ).....	33
KISS ANGÉLA (MIMANGI).....	43
NAGY ERZSÉBET (PENDZSI)	44
ÚJLAKI T. ERZSÉBET	46

KOVÁCS KÁROLY	52
TÓTH NORBERT.....	59
DEMETER ZSOLT	65
SÓGOR ZSOLT	67
FUST P. CSILLA	69
BENKŐ GABRIELLA.....	71
DÁNIEL NAGY LÁSZLÓ	73
SZABÓ KATALIN ZSÓFIA.....	76
FUCHS IZABELLA.....	78
VÁRHELYI KLÁRA.....	82
TATÁR JUDIT	83
SZÁZDI SZTAKÓ ZSOLT	84
KÁLMÁN ESZTER.....	86
MÓRICZ ESZTER	87
BEMUTATKOZUNK.....	89
TARTALOMJEGYZÉK	103

A BARÁTOK VERSLISTÁNAK EDDIG A KÖVETKEZŐ KIADVÁNYAI JELENTEK MEG:

2001 – Hálóba szőtt szavak c. verseskötet. A könyv ára: 400 Ft.

2004 – Álmodók Földje c. verseskötet. A könyv ára: 450 Ft.

2005 – VersüzeNET c. verseskötet. A könyv ára: 500 Ft.

2006 – A lélek temploma c. kötet. A könyv ára: 500 Ft.

Mindegyik antológia 216 oldalas, és 200-270 verset tartalmaz a Barátok Verslista tagjainak tollából.

2005 – Magánkozmosz I. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.

2005 – Magánkozmosz II. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.

2006 – Magánkozmosz III. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.

2006 – Magánkozmosz IV. c. novelláskötet. A kiadvány ára: 320 Ft.

A fenti novelláskötetek 48-60 oldalasak, A5-ös méretűek. 16-25 novellát tartalmaznak a Barátok Verslista tagjaitól.

2004. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 1. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.

2005. 04. 11. – Képzeld el c. folyóirat 2. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.

2005. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 3. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.

2006. 04. 11. – Képzeld el c. folyóirat 4. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.

2006. 10. 01. – Képzeld el c. folyóirat 5. szám. A kiadvány ára: 400 Ft.

A fenti folyóiratok 48-60 oldalasak, A5-ös méretűek. 50-55 írást – főleg verseket – tartalmaznak az előző szám óta a Barátok Verslista levelezőlistáján megjelent írásokból.

A fenti kiadványaink megrendelhetők a megrendeles@verslista.hu e-mail címen, illetve a következő postai címen:

Barátok Verslista 8263. Badacsonytördemic, Római út 84.

A Barátok Verslista tagjai közé a subscribe@verslista.hu címre írt e-maillal kerülhetsz fel, ha elfogadod a lista szabályait.

**Honlapjaink: <http://www.verslista.hu>; <http://www.kepzeldel.hu>;
<http://www.alkot.hu>; <http://www.poeta.hu>.**